

Kirken står ved et historisk veiskille. Kirkens organer har utredet og debattert. Kirkens medlemmer har diskutert.

Men har vi tatt på alvor dybden i spørsmålene og hvilke omfattende ringvirkninger som blir resultatet på sikt?

Mye tyder på at det ikke er tilfelle.

9 grunner til at Kirkemøtet bør utsette ekteskapsaken

1. Smalsporet forarbeid

Det meste av forarbeidet og debatten om likekjønnet vigsel har dreid seg om samlivet mellom to voksne. Familie, barn og slekt har det vært taust om. Hele fokuset har vært på paret, de to voksne, som om disse lever isolert for seg selv, uten barn og slekt. De omfattende konsekvensene av en ny liturgi og lære om ekteskapet har fått minimal oppmerksomhet. Dybde, bredde og helhetstenkning mangler.

2. Barneperspektivet

I Samlivsutredningen 2013 (side 11) sier utvalget i klartekst at de har valgt å ikke drøfte barns situasjon. I tillegg skriver de: "Vi har heller ikke ønsket å gå særlig inn i spørsmål knyttet til barne-loven og bioteknologiloven, altså adopsjon, eggdonasjon, sæddonasjon, surrogati."

Barneperspektivet glimrer med sitt fravær – både i utredningen, men også i debatten de siste tre årene. Voksnes krav og ønsker – voksenperspektivet – har usynliggjort barneperspektivet. At dette skjer i en kirke som ønsker å ha Jesus Kristus som forbilde, han som i liv og lære oppgraderte barns betydning, verdighet og rettigheter, er oppsiktsvekkende og mildt sagt uforståelig. Her er det mye kirken fortsatt må samtale om og utrede – FØR en likekjønnet liturgi og lære eventuelt blir vedtatt.

3. "Diskriminering"

Mange bruker begrepet "diskriminering" som et argument for å innføre en likekjønnet samlivsteologi. Er dette et gyldig argument? Opptre kirken uetisk og ubibelsk hvis den behandler forskjellige samlivsformer ulikt? Er ikke saklig og velbegrunnet forskjellsbehandling og differensiering en utbredt praksis i hele samfunnet? Betyr det noe for kirken at Menneskerettsdomstolen i Strasbourg ved flere anledninger har uttalt at det ikke er diskriminering eller brudd på menneskerettighetene å definere ekteskapet som et samliv mellom mann og kvinne? Spørsmålet om diskriminering av barn når de i likekjønnede forhold blir fratatt sin mor eller far, har det vært taust om. Kirken trenger å ta en grundig samtale om hele diskrimineringsargumentet. Hvis ikke ser det mørkt ut for "to likestilte syn" i framtidens kirke.

4. Den kjønnsnøytrale ideologien

De fleste aktører i den kirkelige debatten har ikke tatt på alvor hvor radikal den kjønnsnøytrale ideologien er. På helt grunnleggende områder snur denne ideologien opp-ned på det kirken hittil har stått for i samlivsetikken. Det gjelder f.eks. forståelsen av seksualitet og forplantning, betydningen av kjønn og kjønnpolaritet, foreldreskap og barn, familie og slekt, osv. Kirken har hittil bare skrapet i overflaten av alle de konsekvensene denne ideologien vil gi, dersom likekjønnet vigsel blir innført. Dette punktet alene burde være nok til at Kirkemøtet utsetter vedtakene omkring likekjønnet liturgi og tar seg tid til en helhetlig gjennomtenkning og konsekvensutredning.

5. Barn som rettighet

Stadig flere nordmenn mener at barn er en rettighet som voksne mennesker har krav på, hvis de virkelig ønsker seg barn. Denne tenkemåten kolliderer med kirkens konsekvente holdning hittil, nemlig at barn er en gave. Hvordan vil kirken møte denne utfordringen? Det er et hittil ubesvart spørsmål.

6. Fertilitetsindustrien

Det eksisterer i dag et stort internasjonalt og kommersielt marked hvor man selger, leier og kjøper sæd og egg, donorer og surrogatmødre. Hvordan har kirken tenkt å være et etisk korrektiv til dette markedet? Vil kirken ha moralsk mot til å gjøre det, hvis den selv vier og velsigner par som mener at planlagt farløshet og morløshet er etisk høyverdig? Er kirken villig til å fungere som etisk garantist for fertilitetsindustrien? Ingen vet svaret.

7. Familieforståelsen

Dette er en debatt som aldri kom i gang. Mener kirken at alle familiekonstellasjoner er i tråd med Guds skapervilje og kristen etikk? Er ekteskapet mellom én mann og én kvinne bare en normalvariant blant andre likestilte samlivsformer? Er kirken enig med politikere som nå vil lovfeste at barn kan ha flere enn to juridiske foreldre? Hva tenker kirken om familieformer for mennesker med biseksuelle eller polyamøse følelser?

Hvis kirken demonterer kjønns-polariteten som utgangspunkt for ekteskap og familie, vil kirkens samlivsetikk om få år se veldig annerledes ut enn i dag. Kirken trenger å snakke mye mer om dette før man innfører en kjønnsnøytral teologi.

8. Vigselsretten

Kirkemøtet i 2017 skal etter all sannsynlighet ta opp kirkens vigselsrett som sak. Bør kirken frasi seg vigselsretten? Uansett hva man mener om dette, vil det være naturlig å vente med vedtak angående likekjønnet vigsel inntil Kirkemøtet på en grundig måte kan vurdere dette i sammenheng med vigselsretten.

9. "Størst av alt er kjærligheten!"

Dette er et manipulerende slagord som mørklegger svært viktige problemstillinger. Å bruke "kjærligheten" som brekkstang for å nøytralisere Guds skaperordninger, bud og vilje, er ikke i tråd med trosgrunnlaget i en evangelisk-luthersk kirke. Kjærligheten til barn blir dessuten glemt. I kristen tro henger kjærligheten og Guds vilje intimt sammen. Å spille dem ut mot hverandre har ingen bibelsk dekning. Jesus sier: "Hvis dere holder mine bud, blir dere i min kjærlighet, slik jeg har holdt min Fars bud og blir i hans kjærlighet" (Joh 15,10).

Ønsker du å støtte MorFarBarn i vår fortsatte innsats for ekteskapet og barnet?

Vi takker hjertelig for små og store bidrag til konto nr: **3000.22.70028**.

Ved å sende en SMS med kodeordet Barn til telefonnummer 2380, gir du kr 100,- til arbeidet vårt.

Stiftelsen MorFarBarn, Postboks 8253, 4676 Kristiansand

Konto: 3000.22.70028 • post@morfarbarn.no • Tlf 99 23 23 54 • www.MorFarBarn.no